

Index Rerum, & Verborum.

Munus.

Munus quot modis vsorpetur, & in quibus acceptionibus tribuatur rationem habeat. Et in quibus numeribus exempti q̄ sint, qui bidualgos in hoc Regno dicuntur. 661. nu. 12

Mutus.

Mutus aut cæcus etiam non à nativitate, succedere non possunt in feudo, quod seruitium personale exigit. Sæcus si illud non exigit. 622. nu. 2

N

Novum Opus.

Novi operis nunciatio locum non habet, quando edificatur aliquid in præiudicium servitutis rusticæ; sæcus si edificetur in præiudicium vrbane. Et quod remedium locum in priori euentu habent. 706. numero 9.

Novi operis nunciatio locum habet, non solum si quis parere edificare fodiendo ad id terram, sed etiam si ruat ac destruat aliquid in alterius præiudicium, non vero habet locum in plantis, siue seminet, aut plantet, siue metat, aut aliter plantas destruat. Disput. 706. numero 7

Novi operis nunciatio cur fieri possit. Si ob prædium multis commane, vni eorum fiat, quousque eorum domini teneantur. 706. nu. 34

Novi operis nunciatio quot modis & qualiter fiat. 706. nu. 15

Novi operis nunciatio quibus ex causis iuste fiat. Variæ etiam sanctiones circa edificia. 706. nu. 13

Novi operis nunciatio in quibus locum non habeat; locum tamen habeat interdicitur quod vi aut clam: Et in quibus neque interdicitur quod vi aut clam locum habeat. 706. nu. 8

Novi operis nunciatio locum habet, siue opus fiat in oppido siue in villa aut in agro: siue in loco privato siue in publico. 706. nu. 12

Novi operis nunciatio si remittatur præstita cautione aut promissione, quæ forma in eis præstandis idonea. 706. nu. 39

Novi operis nunciatio, intendendo ius proprium nostrum quibus ex causis fiat. Et ad quem pertineat, ut vnum monasterium, aut vna parochia non edificetur intra certum terminum alterius comparatione. 706. nu. 14

Novi operis nunciatio locum non habet aduersus sulcientem, aut rescipientem edificium, si nihil addat, aut detrahatur, quo minus in eodem statu maneat. 706. nu. 10

Novi operis nunciatio in quocunque die, etiam feriato fieri potest. 706. nu. 18

Nunciatus.

Nunciatus nonum opus primo modo, possessionem amittit nunciato, eius circa quod nunciatur, si illam habeat; non vero nunciatus duobus alijs modis. 706. nu. 16

Nunciatus nonum opus, iure venetur de calumnia. 706. nu. 32

Nunciatus quousque de loco publico, aut privato, in quo edificatur aut edificari paratur, facere debeat mentionem; aut de parte operis, aut de toto opere. Quando de diversis operibus nunciatur, quæ in distinctis locis sunt, distincte nunciaciones fieri debent. Et remissiones quando diversæ esse debeant. 706. nu. 24

Nunciatus si ante remissionem edificet, competit aduersus eum, non solum pars secunda interdicti de nouo operis nunciatio, sed etiam interdictum quod vi aut clam. Et quanto tempore vnum & alterum, competit. 706. nu. 46

Nunciatus si solum post nunciacionem apposuerit fundamentum, ita ut id nunciandi non noceat, ad nihil tenetur, esto postea comperiatur non iure edificans. 706. nu. 41

Nunciatus si satis dedit, aut obtulit satisfactionem, & per nunciacionem fletit, vel si ratione loci publici sui ei nunciatum, & promissit, ac simul ostendit, quo id facere poterat, & impediatur, quo remedio ei subueniatur, & intra quantum tempus. Si per nunciacionem fletit, quo minus satisfactionem admittet, eamque postea petat, tenetur nunciatus eam dare, alioquin impune potest impedi. 706. nu. 44

Nunciatus hodie de iure Codicis, esto cautionem offerat, si nunciatus non velit illam acceptare, & ostendat se pa atiam ad probandum, nunciacionem non iure edificare, non potest nunciatus intra tres menses continuare edificium, & cetera quæ ad id sint statuta. Et num si nunciatus succumbat, competit aduersus illum actio de dolo ad damna. 706. 45

Nunciatus si per iudicem sit alicui opus nouum ad petitionem alicuius, concessio iudicis, ut edificet, est sufficiens ad id. emissio. 706. nu. 36

Nunciatio & nunciandi qua ratione sufficienter sit, cautio, aut consultum ea remissione nunciacionis legis auctoritate introducta. 706. nu. 38

Nuncio.

Nunciare non competit vsufructuario comparatione proprietarij. Et quæ actiones aduersus eum illi competant. Aduersus vicinum nunciatur nomine proprietarij, tanquam procurator eo ipso illius. Et proprio nomine quæ actiones aduersus illum ei competant. 706. nu. 25

Nunciare opus nouum, ob locum publicum omnibus quo ad vsum communem, cuiuscumque de eo populo competit. Qui excipiantur. Et num serenses admittantur. Concurrentibus multis ad nunciandum, idoneior eligitur. 706. nu. 33

Nunciare qui vult coram iudice, si index sit absens, & protestetur se coram illo velle nunciare, ac adueniente iudice, vel accedendo ad illum cum primum poterit, coram illo nunciet, censetur à puncto protestationis coram illo nunciasse. 706. nu. 17

Nunciare circa res priuatas qui possunt. Et nunciandum, non habens ius ad id, ad quam restitutionem damnorum tenetur. 706. nu. 23

Nunciare non potest vnus condominorum, quando alter in re vtrique communi edificare aggreditur. Et quibus alijs remedijs ei subueniatur, etiam ut cessare efficiatur, quando non est expediens, quod alter aggredietur facere. 706. nu. 31

Nunciare possidentem rem. Item cui subiecta est pignori aut hypothecæ. 706. nu. 26

Nunciatur quibus dominorum loci communis multorum, ratione cuius nunciatur. Nunciatio tamen facta ab vno non prodeat alijs, nisi nomine eorum sit facta canendo de rato, aut ex mandato eorum. 706. nu. 30

Nunciatur dominus rei, circa quam est nunciandum, tantum dominum, ut emphiteuta, aut feudatarius. Et nunciatur superficiarius, aut habens ibi seruitutem vrbana realem. 706. nu. 24

Nunciatur valiad quousque; pupillus & exor. 706. nu. 28

Nuncia-

Nuncia-

Index Rerum, & Verborum.

Nunciatio si sit in commodum priuati, etiam ne aliquid in loco publico fiat, ut remissio legis auctoritate censetur facta, satis est si nunciatus adhibeat fideiussores; quod si competitorum fuerit non iure esse factum, id destruet, & soluet damna; aut si eos offerat, & per nunciacionem flet, quod illos non recipiat. Quando autem nunciatura est in commodum publicum, satis quidem est, si promittat se demoliturum; sed necesse est, ut eorum iudice ostendat ius, quo edificare id potest. 706. nu. 37

Nunciet ut de nouo opere, qui in particulari est constitutus procurator, aut tutor, vel curator minoris, si remittant nunciacionem factam, quod postea fuerit edificatum, non destruitur. Et quantum minor in integrum quo ad id restituatur. Procuratoris vero generalis remissio non valet, ut quod post nunciacionem sit edificatum, non destruitur. Qui curam habet locorum publicorum cum facultate ad nunciandum opus nouum, non valet eius remissio: nisi in particulari sit aliud ei concessum, aut consuetudo aliud habeat. 706. numero 35

Nunciet si procurator opus nouum & nunciatus satisfiet, ac procurator progredietur impedire continuationem edificij, quæ actio aduersus eum competit, cogiturque cauere iudicium soluere, alioquin repellitur à iudicio: quod non similiter locum habet in tutore, aut curatore, minoris nomine agentibus. Disput. 706. numero 43

Nunciatur si multis edificandis opus nouum, singuli cauere debent: ac si multi nunciet, singulis est cauendum, aut vni omnium loco, si omnes in eo communiari. 706. nu. 42

Nunciatur si de opere iam incepto, ne continetur, expediens est, ut scilicet adhibeantur, quantum ante nunciacionem esset edificatum, quin ut iudicis auctoritate id mensuratur, ut postea sciatur reliquum, quod est demolendum. 706. numero vicesimo secundo.

Nunciet, qui nomine alieno, & qui eorum cauere de rato debeant. Et pro eo, quod, post eam nunciacionem, esto de rato non cauerint, fuerit edificatum, competit interdicitum quod vi. 707. numero 29.

Nunciatio.

Nunciatio noui operis in quibus locum non habeat: locum tamen habeat interdicitum quod vi aut clam: & in quibus neque interdicitum quod vi aut clam locum habeat. 706. nu. 8

Nunciatio noui operis locum non habet aduersus sulcientem, aut rescipientem edificium, si nihil addat, aut detrahatur, quo minus in eodem statu maneat. 706. numero 10.

Nunciatio noui operis cui fieri possit. Si, ob prædium multis commune, vni eorum fiat, quo vsque eorum domini teneantur. 706. nu. 34

Nunciatio noui operis quibus ex causis iuste fiat. Variæ etiam sanctiones circa edificia. 706. nu. 13

Nunciatio noui operis, intendendo ius proprium nostrum, quibus ex causis fiat. Et ad quem pertinet, ut vnum monasterium, aut vna parochia non edificetur intra certum terminum alterius comparatione. 706. nu. 14

Nunciatio in rem, & non in solam personam dirigi debet, et efficacior sit, etiam quando ignorantes, & translati Tom. III.

in possessionem & qui & quousque tunc teneatur. 706. nu. 19.

Nunciatio in quocunque die, etiam feriato, fieri potest. 706. nu. 18

Nunciatio noui operis quot modis, & qualiter fiat. 706. nu. 15

Nunciatio noui operis locum habet, siue opus fiat in oppido, siue in villa, aut in agro, siue in loco privato, siue in publico. 706. nu. 12

Nunciatio si remittatur præstita cautione aut promissione, quæ forma in eis præstandis idonea. Disput. 706. nu. 39

Nunciatio cur potius fieri debeat in loco, in quo edificatur, aut edificari paratur, quam extra eum locum. Et opifices, qui ibi operantur, si non cessent, quousque ipsi teneantur, & quousque dominus. 706. numero 20.

Nunciatio noui operis locum non habet aduersus purgare aut rescere volentem riuum, vel cloacam, aut eam facientem, aut factam mittentem in publicam, etiam per aliena prædia: neque quando ex retardatione operis periculum magnum immineret, etiam priuatum. 706. nu. 11

Nunciacionis noui operis interdicitum quas tres partes continet. Et quot modis censetur facta remissio nunciacionis noui operis. 706. nu. 1

Nunciacionis noui operis edictum, etiam quo ad secundam partem, ut scilicet nunciatus destruat, quod post nunciacionem, & ante illius remissionem, edificauerit, locum habet, etiam si nunciatus ius habuerit ad edificandum, modo aperte non constaret, per nequitiam & sine villo iure nunciari. 706. nu. 2

Nunciacionem ante noui operis si aliquid factum sit in re, in qua alius erat in possessione, ignorante eo fieri, tunc interdicitum etiam vni possidentis competit ei in contenti quando id sit: antequam possessionem amittat, ut regredietur ad pristinum statum. Disput. 706. numero 6.

O

Occupans.

Occupans rem morte alicuius, aut alia ratione domino vacantem, cum dubio, an ad se vel ad alium pertineat, quam diligentiam facere debeat, ut intelligatur, ad quem pertineat, & qualiter cum illo se gerere debeat, & manente postea dubio, diuidere cum illo eam debet pro dubij quantitate. Disputat. 723. nu. 5.

Oppidum.

Oppida si donet princeps alicui & successoribus cum titulo alicuius dignitatis solum illi ad vitam concessio, oppida maioratus non sunt, sed partibilia, etiam si filius eundem titulum obtineat. 581. nu. 8

Oppidorum limites aut agrorum terminos mouenti, quæ pena statuta sit. 697. nu. 10

Opus Nouum.

Opus noui nunciatio si remittatur præstita cautione aut promissione, quæ forma in eis præstandis idonea. 706. nu. 39

Opus noui nunciatio in quocunque die etiam feriato fieri potest. 706. nu. 18

Opus noui nunciatio locum non habet aduersus sulcientem aut rescipientem edificium, si nihil addat aut detrahatur, quo mi-

quo minus in eodem flatu maneat. 706. n. 10
Operis noui nunciatio in quibus locum non habeat, locum tamen habeat interdictum quod vi aut clam: Et in quibus neque interdictum quod vi aut clam locum habeat. 706. n. 8
Operis noui nunciatio locum habet, siue opus fiat, in oppido siue in villa, aut in agro: siue in loco privato, siue in publico. 706. n. 12
Operis noui nunciatio intendendo ius proprium nostrum, quibus ex causis fiat. Et ad quem pertineat, ut vnum monasterium aut vna parochia non edificetur intra certum terminum alterius comparatione. 706. numero 14
Operis noui nunciatio quot modis & qualiter fiat, 706. n. 15
Operis noui nunciatio quibus ex causis in se fiat. Varias etiam sanctiones circa edificia. 706. n. 13
Operis noui nunciatio cur fieri possit. Si ob praedium, multis commune vni eorum fiat, quousque eorum domini teneantur. 706. n. 34
Operis noui nunciatio locum habet non solum si quis parat edificare, sed etiam si ruit ac destruat aliquid in alterius praedictum: non vero locum habet in plantis, siue seminet aut plantet, siue metat, aut aliter plantas destruat. 706. numero 7
Operis noui nunciatio locum non habet quando edificatur aliquid in praedictum seruitutis rusticae: sed si edificatur in praedictum urbano. Et quod remedium locum in priori euentu habeat. 706. numero 9
Operis noui nunciatio in rem, & non in solam personam dirigi debet, ut efficiatur sit etiam quoad ignorantes, & transiit in possessorem, & qui & quousque tunc teneantur. 706. n. 19
Operis noui nunciatio cur potius fieri debeat in loco, in quo edificatur, aut adificari paratur, quam extra eum locum. 706. n. 20
Operis noui nunciatio facta opifices si non essent ab opere, quousque ipsi teneantur, & quousque domini adificij. ibid.

Origo.

Origo & etymologia vocabuli maioratus Hispaniarum. 577. n. 8

Pactum.

Pactum quo quis filia promittat, se aequali portione instituiturum eam heredem cum filio, aut quo promittat multum filiorum melioratum praeter ceteris, aut se aequaliter esse diuisurum omnia bona sua inter filios, inuidum est de iure communi. Validum tamen redditur si iuramento confirmetur. 579. n. 1. & n. 2
Pactum in hoc regno contractum inter viuos, quo quis promittit, se non melioratum aliquem suorum descendendum, validum est, si ea de re confirmatur scriptura publica, redduntque inuadendam talem meliorationem, si fiat. Idem est, si confirmetur iuramento. Potest probari pactum fuisse factum scriptura publica, si fuit deperditum. 579. n. 3
Pactum in hoc regno factum circa meliorationem alicuius descendendum in tertio & quinto causa matrimonij, aut ex alia onerosa, valet. Si autem non fiat, facta

censetur mortuo, qui illam officere promisit. ibid. n. 4
Pactum valide nos meliorare filium, nec nepotem, nec alium descendendum censetur pacisci meliorare. 579. n. 5
Pactum in hoc regno validum de meliorando filio, aut filia, matrimonij causa, valet, esse cum ipsissimis meliorandis fiat, & esto illud remittat, qui illis utitur cum ipsis contraxit, & esto siue liberis decedat. 579. n. 6
Pactum validum de meliorando ex causa onerosa, aut instrumentum publico de non meliorando alio, expirat, si is, cui factum est, discedat sine sobole: secus si sobolem relinquat. ibid. n. 7
Pacta cuiusmodi ut obligare desinant, non satis est remissio eius, cui facta sunt, si alter vi illorum cum eo contra exit etiam si ea remissio iuramento confirmetur, sed vtriusque est necessaria remissio. ac sufficit. ibid. n. 8
Pacta eadem inuadida sunt iam hodie post legem Caroli quinti in fauorem dotis filiarum ultra suas legitimas matrimonij causa, etiam si iuramento confirmetur. Secus comparatione filiorum, atque etiam filiarum ad in gredendam religionem, & ad alia onerosa, quae non sunt matrimonij. 579. n. 9
Pactum de non succedendo in totum, aut in parte, factum ei, cui est succedendum, est nullum, siue in bonis eius, cui fit tale pactum, debeat legitime renunciantis successioni, siue non. 579. n. 12
Pactum idem si iuramento confirmetur, nec vi & nec dolo, nec metu extorto, est validum, & quam late intelligendum. Excipiuntur renunciationes, de quibus disputatum. 144. est dictum. Neque post id pactum factum a filio patri, succedente suo nepotes ex tali filio, etiam si tempore mortis aut, defunctus sit is filius, nisi iuramentum iniuste extortum. ibid. n. 13
Pactum de re, quae ex bonis alienis obtinetur per ultimam voluntatem, aut ab intestato, speratur, etiam si iuramento confirmetur, est nullum, nisi accedat consensus illius & in eo usque ad mortem peruenierit, & est pena amittendi filio quicquid ex illo obtinerit, ut pacisci. Et accedente vero consensu illius, est validum, etiam si iuramento non confirmetur. ibid. n. 38
Pacta non aliter valida, quam accedente consensu eius, cui est succedendum, & perseverante in illo usque ad mortem, si circa ea is iurauerit non renouare consensum, teneatur sub reatu perij cum non renouare. Si id non iurauerit, nihil impediendum iuramentis, quibus heredes illa firmasset, possent consensum suum renouare, irritaque eo ipso redderentur, neque heredes obligati. 579. n. 40
Pactum futuri heredis cum creditoribus eius, cui heres esset futurus, ne ab ipso exigentur ea debita, validum est sine eius consensu, cui successurus est. Secus de patre, quo debitoribus illius remittere debita. 579. n. 39
Pactum in institutione maioratus, aut in melioratione noua valet in praedictum aliorum filiorum, quod stetur quoad tertium & quintum bonis, quae pater tunc habet, & non bonis, quae tempore mortis fuerint reuera. 587. n. 7

Pena de portationis annexam habebat de iure communi penam confiscationis omnium bonorum, nisi defortatus haberet descendentes, aut ascendentes, vel etiam collaterales usque ad tertium gradum. Hodie, ut de portationem non est in usu, ita neque confiscatio bonorum in consequentiam de portationis. Et pena criminis de vi publica, regulariter est hodie arbitraria. 682. n. 13

Pena

Pena mortis vel mutilationis pro furto iure communi imponi non poterat. 695. n. 5
Pena quae statuta sit momenti terminis agrorum, aut limitis oppidorum. 695. n. 10
Pena criminis de vi publica, regulariter est hodie arbitraria. 682. n. 13
Penam falsi si non incurrat, qui in testamento se filio testatoris impuberi tutorem scripsit, quid inde incurrat. 700. n. 15
Pena fiscales, quae inter fructus maioratus aut iurisdictionis computantur, variae sententiae, num ad antecessorem, vel ad successorem in ea iurisdictione pertinent, aut quomodo inter vtrumque sint diuidenda. 695. n. 12
Pena quae iure Lusitano Raptoribus statuta. 695. n. 33
Parangaria.
Parangaria & Angaria quid. 661. n. 13
Pater.
Pater pupillariter substituens filio impuberi, grauamen potest imponere bonis talis filij, etiam legitime eius filij. 592. n. 7
Peccatum.
In peccatis contra iustitiam iniuria & offensa distincta est a damno dato, atque cum aequalitate damni esse potest maior iniuria & offensa in uno peccato, quam in alio. 715. n. 5
Pechos.
Pechos quae tributa in hoc regno dicuntur, a quibus exempti sunt, quos hidalgos vocant. 661. n. 10
Peculatus.
Peculatus furtum quando committatur. 684. n. 4
Peculatus pro eferim quoad monetas euadendas, circumcidendas, destruedas, aut extrahendas de regno, quibus poenis de iure huius Regni puniuntur. 695. n. 39
Peculatus crimen quibus poenis iure Lusitano puniatur. 695. n. 40
Penso.
Penso nis fructus tempore, quo vacant, quousque ad pensionarium heredem ipsius pertineant, & quousque ad beneficiatum. 635. n. 8
Perduellio.
Perduellio non omnis qui crimen lesae maiestatis committit, dicitur, sed solum qui in certo gradu & modo illud committit. 658. n. 13
Pignus.
Pignus si furto ex creditore, nondum finita pignoris obligatione, sit a quodam tertio ablatum, furti actio ac certi conditio aduersus furem ei competunt, & quid debitori inde reddere teneatur. 696. n. 9
Pignus si debitor vi eripiat de manu creditoris, dominium illius amittit in penam creditoris, instar poenis l. si quis in tantum. 682. n. 23
Pignori si damnum sit datum, lege Aquilia agit, debitor, cuius est, & quando agat creditor. 697. n. 45
Pirata.
Pirata rapinam committitur, ac tenetur restituere omnia damna, quae ita iniuste inferunt. 694. n. 3
Piratarum receptatores necessitate, ad euadendum grauius mala non peccant, neque excommunicationem incurunt. 694. n. 4
Plagium.
Plagij ac abigeatus criminum poenis. 695. numero 7042.

Prado.

Prado in quo euentu restituendus est in possessionem rei alienae qua fuit spoliatus. 741. n. 4
Pralatus.
Pralatus & heredes illius tenentur de leui culpa damnum subsequutorum rebus Episcopatus, aut alterius pralaturae. 646. n. 3
Pralatus vel beneficiarius si tantumdem suis sumptibus meliorauerit res maioratus aut Ecclesiae, quantum damnum culpa ipsorum, saltem leui, in eis fuit sequuti locus est compensationis. 646. n. 5
Primogenia.
Primogenia, seu maioratus Hispani quam longe dissent a primogenijs tempore legis naturae, scripta & quarundam aliarum nationum. 577. n. 2
Primogenia tempore legis naturae & scripta, consueti in Gallia, & in alijs prouincijs legalia sunt. 580. numero 1.
Primogenia, primitiua, primogenia & primogenita, quae tempore legis naturae in veteri lege, & apud aliquas alias nationes dicuntur. Et non sunt in Hispanijs, licet instituentes libere maioratus aut meliorationes rationem habere soleant primogenitorum, ut eos praecipue ad eas institutiones vocent. 577. numero 1.
Primogenia a priuatis instituta de suis proprijs bonis, vocantur patronazgos. 576. n. 14
Princeps.
Princeps licita tributa imponere possunt suis subditis, neque id prohibetur Bulla Censae Domini. 674. numero 2.
Possessio.
Possessio, tam civilis, quam naturalis, bonorum maioratus transiit statim ipso iure absque ulla apprehensione in immediate ad eum vocatum, statim ac morte praedecessoris, aut alia ratione, maioratus est delatus. 636. n. 1
Possessionem, qui ita comparatur rerum maioratus, non potest expellere alium a tenentia & insistentia in eis rebus aut ortate propria, sed iudicis. 636. n. 2
Possessionem non comparat idem maioratus successor eorum rerum, quarum antecessor amiserat possessionem, & acquirerat alius. ibid. b
Possessio, quam ita comparat maioratus successor, non est ficta, sed vera, habetque proinde effectus omnes possessionis. 636. n. 3
Possessionem comparat, etiam iurium incorporalium, id est successor, esto ad huc sit in viro matris, eaque est eiusdem rationis cum illa, quae erat in praedecessore, sed alio modo. 636. n. 4
Possessio transiit eodem modo in proxime vocatum, esto maioratus ex peculiari Regis facultate institutus non sit. Et esto sit capellanus aut alius in maioratus modum institutus. ibid. n. 5
Possessionis a sententia data, de iure communi non appellatur: sed de iure Castelle, habetque ea appellatio effectum suspensiuum. 637. n. 6
Possessio civilis, & naturalis maioratus non transiit ipso iure motu institutione in successorem, sicut transit deinceps mortuo quocunque possessore in proximum successorem. Neque summarum remedium circa tenentiam, habet locum quando immediate succeditur institutori. Tamen si quando timeretur mala, possit regius supremus senatus eodem modo procedere circa tenentiam. 638. n. 1.

Index Rerum, & Verborum.

Possessio civilis & naturalis maioratus, si certum sit quis in eo succedat, certo etiam in eum transit: si vero sit dubium, dubium quoque eodem dubietatis gradu est, an transferri. Et quid circa tenendam sciendum, si liquidari non possit, ad quem pertinet. 638. numero 2.
Possessio maioratus ut censetur certo ipso iure transisse, & ut tenenda iudicetur, quale instrumentum ostendi debeat, aut qua alia ratione id sufficienter constare sit censendum. 638. nu. 3.
Possessio boni maioratus est censenda transisse in successorem, locumque habet remedium circa tenendam, est tertius possessio titulo, qui originem non trahit ab institutore, aut de quo aliunde non constat sufficientem fuisse ad alienandum legitime bona maioratus. Quando autem titulum originem habuit ab institutore, aut alium de constat fuisse legitimum, aut est dubium, num institutor eam comprehendit in maioratu, neutrum locum habet. ibid. nu. 4.
Possessorum remedium, quod interim Hispanice nuncupatur, quid sit. Et num intentato remedio sumario tenentis, locum aliquando habeat. ibidem numero 10.
Possessionem & Dominiu esse in suspeso nullum est absurdum. 634. num. 7.
Possessione aut officio nullus publica auctoritate, etiam rescripto Principis ejicitur, nisi prius audiatur. Eiectus vero restituitur. 682. nu. 19.
Possessor.
Possessor maioratus an teneatur facere inventarium bonorum maioratus. 646. nu. 8.
Possessor maioratus alienare non potest bona maioratus. 647. num. 1.
Possessor male fidei rei, quam ad alium pertinere scit, ad quem restitutionem teneatur, quando res perseverat, et ad quam quando res perit. 723. nu. 1.
Emens aut accipiens rem alienam ex ignorantia crassa, quod esset aliena, ad eandem restitutionem tenetur. 723. nu. 2.
Possessor maioratus ad que onera & tributa teneatur ratione rerum eiusdem maioratus. Disputat. 646. numero 6.
Possessor maioratus si retrahat rem aliquam propter communionem illius cum re maioratus, non pertinet ad maioratum, sed est libera, nisi maiorati rite incorporatur. 643. nu. 3.
Possessor rei aliene quibus varijs modis possit esse affectus quo ad bonam vel malam fidem, quod sit aliena, explicatur. 721. nu. 3.
Possessor bona fidei si in eo dubio is omittat facere eam diligentiā existentē occasione id sciendi, & quod elapsa sit ea occasio, spes pereat id sciendi, restituere tenetur partem valoris rei, pro quantitate verisimilitudinis, quod ea res aliena esset. 721. nu. 5.
Possessori rei mala fide, que expensa in ea facta sunt solvenda, que non item, & quas extrahere, & quousque possit. 725. nu. 12.
Possessorium.
Possessorium remedium, quod interim nuncupatur, quatenus eo utendum aut non utendum, intentato remedio tenetur summario. 638. nu. 10.
Possessorium remedium summarum, admixtū habet causam proprietatis, neque ei conceditur, qui non ostenderit se esse legitimum successorem. 637. nu. 4.

Publicum.
Publicam viam rescicere nullus prohiberi impune potest. 707. nu. 21.
Publico in loco, quo ad usum, si aliquid fiat, aut immittatur, quo alius commoditate ex eo loco sibi proveniente priuatur, competit ei interdictum. Secus si ex eo quod aliquid fiat in loco privato, unde per accidens priuatur commoditate proveniente ex loco publico. Et secus si commoditas per accidens evenerit, aliunde per locum publicum. 707. nu. 13.
In Publico loco auctoritate publica licitum est edificare privatum aedificium, aliquandoque destruere, dummodo non cedat in aliorum prejudicium ac damnum. Solum vero publicum manet, nisi concessum sit, ut sit etiam privatum, gratis, aut pro emolumento aliquo. 703. nu. 12.
Publico in loco, ut in mari, qui piscari, aut navigare prohibet, aut ludere in campo publico, lavari in publico balneo, spectare in publico theatro, competit adversus eum iniuriarum actio. 707. nu. 12.
Publico in loco si quis prius ita illicitè edificavit, ut adversus eum interdictum competeret, si alter similiter edificet in loco publico cum prejudicio prioris, denegatur prior interdictum ob similem suam culpam præteritam. 707. nu. 14.
Publica in via quousque prohibitu sit facere scalas domibus adherentes, quibus ad domus ascendatur. 707. nu. 17.
Publica in via, hoc est, cuius solum est publicum & que est extra oppidum, ne aliquid fiat, aut mittatur, quo de terrior ad usum fiat, & ut si factum fuerit, redigatur ad pristinum statum, atque ut usus earum viarum alijs non impediatur, quo interdictio sit subventum. 707. nu. 16.
Publico in loco quod aedificatum est nemine contradicente quando non sit destruendum, sed imponendum sit salutarium ob publicum solum: quando vero sit destruendum. Et quando in eadem ut non reparatur, si corrumpat. Sit quando vendicari possit, quod aedificatum est etiam in loco communitatis, alijs quo ad usum non deputato. 707. nu. 15.
Publicas circa vias quid adhibitis esse iniunctum ut curarent. Et quatenus servari ac curari debeant. 707. nu. 20.

Quasi delictum.

Quasi delictum que. 710. numero primo.
Ratum.
Ratum habens delictum nomine ipsius factum, pœnam spirituales, ut excommunicationis, aut irregularitatis, pro eo impositam, incurrit; non tamen retrahitur, ut incurritur à puncto commissi delicti. 719. numero 4.
Ratum habens delictum nomine ipsius antea patratum, ut pœnas pro eo delicto statutas incurrat, necesse est, ut quando fuit patratum, fuerit in statu ut potuerit illud percipere. 729. nu. 5.
Receptor.
Receptatores ad ludum, ad commensationes, & ad similia tanquam concussus, quod aliena ibi distrahantur, aut confumantur, quousque restituere teneantur. 733. numero 3.
Receptatores furum pœnis furum puniuntur, quando

Index Rerum, & Verborum.

fures cum rebus furtivis, aut furtivas res scienter recipiunt. Et quid quando fures sine rebus furtivis recipiunt, aut occidunt. 695. nu. 48.
Receptor quis dicitur, ut tanquam concussa restituere teneatur ablata, damnae data, etiam concassando ne restituitur fiat. Cum receptoribus comprehenduntur, qui alios in iudicio aut alibi defendunt, ne aliena reddant. Et quousque ad pœnam liceat nihilominus malefactores in iudicio defendere. 733. nu. 2.
Receptatores piratarum necessitate, ad eundem gratia mala, non peccant, neque excommunicationem incurrun. 694. nu. 4.
Recipients.
Recipients Turcas aut infideles piratas, an excommunicationem incurrant. 694. nu. 5.
Refectio.
Refectio si indigat res ad multos attinens, simul idoneo expensis omnibus, & quando omnes simul sint admittendi. 703. num. 30.
Regnum.
Regni successio in Hispanijs varia tempore Gothorum, & à tempore Pelagij. Et cur via generationis sancita sit successio à Pelagij tempore. 576. nu. 2.
Regni successio via generationis, qualis præscripta sit in Hispanijs, & cum quanta representatione. 576. numero 5.
Regni successio se extendit ad omnem gradum, etiam ultra decimum. ibid. num. 5.
Regni Castelle insignia que, quando ceperunt, antiſaque fuerunt. 576. nu. 6.
Regnum Castelle primogenij ac maioratus rationem habet. Est caput ceterorum maioratum. Et constituta circa illud, locum similiter habent in alijs maioratibus quando aliud ab institutoribus non reperitur expressum. ibid. num. 7.
Reges quousque de bonis coronæ regni donare possint, ea que alienare. Et qui maioratus de bonis coronæ regni sint proprie defendi instituti. ibid. nu. 8.
Regni coronæ quando bona consecrata censeantur unita in Lusitania. 576. nu. 11.
Regnum maioratus est legalis regulariter loquendo. Et quousque aliquando, quibusque ex causis, mutare liceat de modo regimini ac successione primitus statuto. Regulariter vero non licet. 580. nu. 2.
Regnum si ad feminam deveniat, iurisdictionem illius annexam exerceat, licet per se & directè, hoc est, non annexè ad aliud, mulier incapax fit iurisdictionis. 620. nu. 5. e.
Regno ob qua delicta privari quis possit. Et quando, esto habeat idoneum successorem, concedi regnum alteri possit. 620. nu. 9.
Regno nondum adepto, excludendum esse amantem, qui affirmat. 621. nu. 2.
Regno iam adepto non privatur amens, etiam ob amantem perpetuum, sed illi datur curator & administrator loco illius. Et quid quando status est sane mentis, & ante regnum adeptum incidit in amantiam, & quid do habet lucida interalla. 621. nu. 3.
Regno nondum adepto excludi non debet amens, aut aliter ex defectu naturali ineptus regimini illius, sed tradi ei debet curator, & administrator loco illius. Excipitur in hoc regno, nisi sit collateralis, qui alioquin in hoc regno succedere debet. ibid. nu. 3.
Regni successione non excludatur surdus simul ac mutus,

Index Rerum, & Verborum.

aut catus: Excipitur in hoc regno, nisi collateralis sit comparatione ultimi possessoris. 622.nu.3
Regnum ne diuideretur, & ut tolleretur alia mala, si nati essent duo gemini, aut dua gemina, & ignoraretur quis prior, militi debetur fors, quis eorum futurus esset Rex. 624.nu.2
Regni circa successionem videndum est in vnoquoque loco quanta representatio sit introducta. 626.nu.2
Regnum non est hereditas, neque in eo succeditur iure hereditario, sed ex pacto & prouidentia, iureve sanguinis, ut in alijs maioribus, ac prout succedi in regno potest repudiata hereditate, valet pactum circa futuram in eo successionem, oriente ultimo possessore. 626.nu.8
Regni successio futurus curi iuretur a subditis, & quid id iuramentum illi tribuitur. Cur item, ubi electione succeditur, saepe ante mortem possessoris eligatur. Et quibus nominibus successio in regno, aut in imperio, appellatur quondam fuerit, & bodie appellatur. 626.nu.10.e
Regnis huius successio qualis, & cum quanta representatione sit statuta, & cur dicenda sit potius representatio virtute, quam formalis. ibid. nu. 11.
Regni Castellae in successione non idcirco nepos ex primogenito praedefuncto, praesertim patrio, quod pater ipse ius aliquod in ipsam transferit, sed quod legibus huius regni vocatur, exclusio patris proximorum in gradu ultimo possessoris. ibid. nu. 12
Regna non esse hereditates, nec prout in eis succedi iure hereditario, sed sanguinis, atque adeo locum non esse in successione in illis representationem ex eo capite, quod hereditates sint, confirmatur. 626.nu.18
Regna quoniam hereditates non sunt, non vacant deficienti successore vsque ad decimum gradum ultimo possessoris, sed admittuntur proximiores in infinitum. 626.nu.19
Regni huius Castellae in successione, nulla admittitur representatio in linea collateralis, sed semper succedit proximior in gradu, praesertim in eodem gradu masculinum feminae, & maiorem natu, minori natu. 627.nu.2
Regni circa successionem a republica a principio statutam, nihil inuolare possunt principes, aut consilij ipsius suis legibus: quin neque res publica ipsa, quando iam alicui est ius quaesitum. 627.nu.2.b
Regno huic succedunt proximiores ultimo possessori, seruata representatione in eo statuta. 627.nu.4
Regni Lusitani in successione que controuersa esse potuit nec tamen fuit, in linea descendenti per mortem Ioannis tertij, explicatur. 632.nu.1
Regni Lusitani in successione in linea collateralis Regi Henrico, que controuersa re ipsa fuerit, dilucide proponitur ac explanatur. 632.nu.2
Regem Hispaniarum Philippum secundum legitimum fuisse successorem Henrico in regno Lusitano, multis efficaciter ac dilucide probatur, eueris contrarijs fundamentis. ibid. nu. 5
Regni Lusitani in successione in corona ipsa, si stemus in sola dispositione iuris communis ac Lusitani, patrum nepoti in linea descendenti fuisse praepositum ostenditur. ibid. nu. 6
Regni Lusitani origo: in successioneque in illo vnde nepos & in nepotis defectum, nepos, & in vtriusque defectu pronepos, aut proneps, praesertim in linea descendenti patris, aut patris magno debeant. 632.nu.7

Regni Lusitani in successione nulla est representatio in linea collateralis, ostenditurque Philippum secundum Hispaniarum Regem legitimum fuisse successorem Henrico in eo regno, & nullatione Dominam Catharinae. 632.nu.8
Regni Castellae & Lusitaniae in corona succedit patris ultimi possessoris, exclusio confobrinis eiusdem ultimi possessoris. 633.nu.1
Regni corona fructus quomodo diuidendi inter predecessores, aut haereditas illius, & successorem. 635.nu.11
Regnum quando ad alterum deuoluitur, sive sales pona, ex delictis commissis tempore antecessoris, quousque ad antecessorem attingant. 635.nu.12
Regno priuari non potest legitimus in eo aliqui successor propter ingratitudinem in suum patrem Regem, cui succedere debet, sicut si pater legitimus illum exhaeredasset. 634.nu.2
Regi maledicens, quas penas incurrat. Et in hoc regno media pars bonorum illius confiscatur. 638.nu.5
Regis cum vxore, consanguinea, aut familia, concubitus, quibus penis puniatur. 638.nu.6
Regis in filium, regni successorem, delictum, etiam concubitus cum vxore, aut filia illius, ut puniendum. ibid. nu. 7
Regis in filios, minime in regno successores, delinquens, ut puniendus. 638.nu.8
Regnum an confiscari possit ob crimen lese maiestatis dauno & humane, possessoris. 660.nu.3
Regnum Castellae applicauit lo mostrenco fratribus mercenarijs ac Trinitarijs in redemptionem captiuorum, locisque est praesentium inter eos. 750.nu.2
Regni primus institutor fuit Respublica ipsa, & non Rex aliquis. 638.nu.1.b
Religio.
Religionis ingressus si plus adiuuet, quam impedit, ut debita soluantur, debitor licite ingredi religionem potest. 578.nu.3
Religionem ingredi non potest, nisi impleto prius iuramento, aut obtenta remissione ab eo, cui se obligasset, qui ad aliquid licitum se alicui sub iuramento obligasset. 758.nu.4
Religiosus.
Religiosus nouitius immunis est a solutione tributorum ex bonis suis patrimonialibus. 691.nu.2
Religiosus quousque prohibitum suadere ne legata fiant Ecclesijs matricibus, suadendo ut ipsis potius aut suis fiant. 727.nu.3
Religiosus si nondum professionem emisit, aut in nostra societate vota coadiutorum, capax est cuiusque maioratus. 623.nu.1
Religiosus ut culpam lethalem committat contra votum paupertatis, qua quantitas sit sufficiens. 687.nu.2
Religiosus sacrum testandi a summo Pontifice habet, regulatque non potest valide institui e maioratum. Et non licite possit eum institui, etiam si ad id se extendat talis facultas. 604.nu.5
Religiosi maioratus si iurisdictionem habeat annexam non succedit in eo monasterium, neque quoad commoditatem. 623.nu.4
Religiosi commendatarij, qui conuerti esse possunt, non excluduntur a successione quorumcumque maioratum, etiam si clausulam habeant excludentem religiosum. 623.nu.5

Index Rerum, & Verborum.

Religiosorum contra votum paupertatis que sint, tum in alijs religionibus, tum in nostra, quoad eos, qui emissis tribus votis post duos probationis annos, nec professi, nec coadiutores formati sunt. 687.nu.1
Religiosi, quorum monasteria in bonis illorum non succedunt, si professionem emittant, aut in nostra Societate emittant vota coadiutorum, neque ipsi, neque monasteria succedunt in maioratu neque in commoditate illius, sed deuoluitur ad alterius vocatum. 623.nu.2
Religiosi nostre Societatis si aliquid accipiant promissis aut alijs ministerijs, contra votum peccant paupertatis. 687.nu.3
Remissio.
Remissio pena, qua multi in foro exteriori tenentur pro eodem delicto, si fiat vni, non debet alios a pena de bitio. Nisi contrarium circa aliquod delictum sit legitimum. 738.nu.2
Remissio si facta sit ei, in cuius defectum alij tenebantur id soluere, si idem debitum a concauis in foro exteriori petatur, committitur contra eos peccatum contra iustitiam, cum restituendi onere, quod ita soluerint, & damna ea via illis data. 738.nu.3
Renunciatio.
Renunciatio successioni in bonis eius, in quibus renunciatio legitima debetur, vno de tribus modis fit. 579.nu.11
Renunciatio de non succedendo in totum, aut in parte, ei facta, cui esse succedendum, est nulla, siue in bonis eius, cui sit renunciatio, debeatur renunciatio legitima, siue non. 579.nu.12
Renunciatio, qua renunciat legitime, aut successioni, sub iuramento nec vi, nec dolo, nec metu ex torto, valida est, & quam late intelligenda. Excipiuntur renunciationes, de quibus disp. 144. est dictum. Neque post renunciationem iuramento confirmata factam a filio patri, succedit an nepotes extali filio, etiam si tempore mortis aui, defunctus esset filius, nisi iuramentum iniu suu fuisset extortum. 579.nu.13. & 14
Renunciatio si filius, aut filia, cum iuramento parentum hereditati ante religionis ingressum, etiam si parentes post professionem illius moriantur, monasterium non succedit hereditati ita renunciata. ibid. nu. 15
Renunciationem eandem non vitiat, quod facta sit sub conditione, si ingrediatur religionem, eamve profiteatur. 579.nu.16
Renunciatione ex eadem, quod facta sit, contento, qui religionem ingreditur, quinta, aut minori parte bonorum, que renunciat, non censetur resultare lesio religio ipsi, aut monasterio, ut ex eo capite annullari possit. ibid. nu. 17
Renunciatio si valde filius, aut filia, hereditati materne, aut cuius alteri, antequam dominium illius conseruetur, mortua matre, vsu fructus eorum bonorum non pertinet ad patrem familias talis filij, aut filiae. Si vero dominium illius, nihil impediendo renunciatione, conseruetur is filius, vsu fructus ad patrem pertinet. ibid. nu. 18
Renunciatio hereditati si valde fiat sub iuramento a filio, aut filia, attendi debet causa, ob quam fit: quoniam sub conditione illius censetur fieri renunciatio, eaque prout cedente, iuuada redditur renunciatio. Et multa circa id expenduntur. 579.nu.19
Renunciatio licet quis valde hereditati alicuius, suc-

cedere tamen eidem potest per alium, ad quem deueniat, ut per fratrem suum, esto is illam non adierit, sed transmittat. 579.nu.20
Renunciatio si quis valde patris hereditati, si ille ad secedas transeat nuptias, eaque ratione bona, qua ex priori vxore accepit, per mortem illius, diuidenda sint inter filios prioris matrimonij, si filius succedit in portione, que ita ex matre ipsum contingit. 579.nu.21
Renunciatio hereditati, non censetur renunciare ijs, quib deferuntur non iure hereditario, ut maioratus, fundo, & emphyteusi non hereditarijs, nisi aliud de mente renunciantis constet. ibid. nu. 22
Renunciatio cum iuramento hereditati paterna, etiam si dicat, ut non succedat ex testamento, si haeres ab eo patre instituitur, succedit ac transmittit eam hereditatem. 579.nu.23
Renunciatio hereditati iuramento confirmata, non renouatur: natiuitate postea filiorum renunciantis. ibid. numero 24
Renunciatio successioni bonis alicuius iuramento confirmata, non reddatur ex eo nulla, quod renuncians ignoraret, iure ciuili esse nullam factam renunciationem. ibid. numero 25
Renunciantem cum iuramento hereditati minorem esse, etiam imuberem, non avertit validitatem a renunciatione non extorta per iniuriam. ibid. nu. 26
Renuncians paterna successioni cum iuramento, valide renunciat, esto filius familias sit, nec aliquo valeat donatio facta ab eo patri. ibid. nu. 27
Renunciatio si quis per vim, aut metum, cum iuramento successioni, licet inde ius non comparauerit is, in cuius fauorem est renunciatus, & relaxari debeat iuramentum, tamen, qui iurauit, contrahere non potest renunciationem. 579.nu.28
Renunciatio iuramento confirmata, si extorta per metum, etiam reuerentiam, quousque inuolida, & maioratus inde institutus quousque inuolida. ibid. nu. 29
Renunciatio iuramento confirmata, & dolo extorta, ut falsis promissionibus, aut persuasionibus, inuolida est, neque indiget relatione iuramenti. ibid. nu. 30
Renunciatio successioni, quando mere gratuita, quando contracta ex parte oneroso. ibi. nu. 31
Renunciatio successioni iuramento confirmata, si facta sit vero animo condonandi, quod renunciat, aut incrementum, quod condonatur, comparat verum ius is, in cuius fauorem fit, esto renuncians minor esset, locumque non habet relaxatio iuramenti, neque restitutum in integrum, nisi bonum commune cotarium postularet, ob nimiam lesionem, exiguum iudicium, & nullam facilitatem renunciantis. ibi. nu. 32
Renunciatio legitima iuramento confirmata, non censetur comprehendere alimenta, si renuncians aliunde ea non habeat, nisi aliud exprimat, aut intelligatur esse mentem renunciantis. Et de alimentis omnino necessarijs ad conseruationem vite, esset nulla ea renunciatio. 579.nu.33
Renunciatio si cum iuramento successioni contractu mere oneroso pro emolumento aliquo, & lesio quecunque interueniat, attento pretio, quo ea successio affirmaretur, quando illi renunciatum fuit, inuolida quo ad incrementum est ea renunciatio in conscientia foro. Et si, cui facta est, relaxare tenetur iuramentum, aut superior illius. Antequam relaxationem vero contrahere ei renunciatio non potest. 579.nu.34

Index Rerum, & Verborum.

Renunciatio si similiter sit, non conceditur pueri in foro exteriori actio, estio lesus sit ultra, aut infra, dimidium iusti pretij, neque competit actio legis. 2. C. de re scind. vend. (Excipe in Lusitania, si iuramentum adhibitum fuit sine regia facultate.) Debet tamen relaxari iuramentum, & concedi actio, si lesio esset tanta. Et multi affirmant concedi in lesione enormissima. 579. nume. 35

Renunciatio si minor cum iuramento successioni contractu oneroso, in quo lasus sit ultra dimidium iustae actionis, si non addidit, unde sufficienter exprimeret, renunciare beneficio legis. 2. C. de resc. vend. agere ex ea l. 2. poterit. Expediret tamen, ut relaxaretur ei iuramentum. Et id in conscientia est necessarium, si intendit, se obligare, nec inde agere. Idem in maiore, si confirmavit iuramento actum secluso iuramento nullum. ibid. num. 36

Renunciatio legitima, aut parti illius, consensuve in id, si fiant, non quidem ante testamentum, sed in ipsa testamenti consecratione, aut post illud consecutum, valida sunt, etiam si iuramento non confirmantur: neque poterit egi postea adversus testamentum, in quo ita sit preteritus, aut exheredatus, estio neque haec, neque alia causa sit in eo inserta. Et in quo euentu non sufficiat tacitus consensus renunciationis parti legitima, sed requiratur expressus. Et in quo alio testamentum esset nullum, estio adhiberet consensus post testatoris mortem, nisi approbaretur in ipsa testamenti consecratione, aut in eo infereretur causa exheredationis, aut preteritionis. 579. num. 37

Renunciatio legitima, aut parti illius, in favorem coheredis, aut cohæredum, valida est, etiam si iuramento non confirmetur, modo accedat ad id consensus eius, in cuius bonis debetur. Et in eo perseveret usque ad mortem. Idem de quocunque pacto circa successionem in bonis illius. Sine tali vero consensu, invalida est renuntiatio, & pactum circa successionem in bonis illius, etiam si iuramento confirmetur: sub pena amissionis emolumenti hereditatis fisco. Idem est de dispositione quacunque rei ita obtinende, etiam si hypotheca subiiciatur, sine consensu eius, cuius ad hoc est. ibid. numero 38

Renunciationes pendentes, ut sint validæ, à consensu eius, cui est succedendum, & à perseverantia in illo usque ad mortem, si circa eas sit iuravit non renocaturum suum consensum, tenetur sub reatu periurij, eum non reuocare. Si vero id non iuravit, nihil impediens iuramentis, quibus hæredes eas firmassent, possent consensus suum revocare, irritaque eo ipso reddentur, neque hæredes obligabunt. ibid. nu. 40

Renunciationes validæ sine iuramento, si à minore sine illo facta sint, subuenitur ei circa illas restitutione in integrum. Quo remedio caret, si illas iuramento confirmavit. ibid. num. 41

Renunciatio valde in suum præiudicium successioni in maioratu proxime ad eum vocatus, in favorem alterius: non vero in præiudicium suorum filiorum, si illos postea habuerit, qui succedant. Ea tamen renunciatio invalida est, si fiat vivente institutore, nisi in ea consentiat, & perseveret in eo consensu usque ad mortem. Secus si alius sit possessor maioratus. Et quando si renunciatus erat minor, competat illi restitutio in integrum. 635. nu. 7

Representatio

Representatio quanta in successione in regno via generationis præscripta sit in Hispanijs. Quæ similiter loci habet in alijs Castellæ maioribus, quando aliud non constet de illorum institutione. 576. nu. 5

Representatio in bonis hereditarijs quousque habeat locum in linea descendendum, & transversalium. In linea vero ascendendum locum non habet. Filij fratrum, si succedant cum alijs patris, representant patres suos, & succedunt per stirpem. Si autem filij dierum fratrum succedunt sine alio patris, non representant, sed succedunt per capita. Nisi quando sunt filij fratrum utrinque coniunctorum, & representando suos parentes, excludunt patrum ex altera tantum parte coniunctum: tunc enim succedunt per stirpem. 626. nume. 1

Representatio, cum sit privilegium, licet extendenda plus non sit, quam competatur concessa; in unoquoque tamen regno est videndum, num iure, consuetudine, vel dispositione particulari, sit maior introducta circa regni successionem, aut maius, vel circa aliquid aliud, etique erit standum. 626. nu. 2

Representatio est in feudis, non solum hereditarijs, sed etiam ex pacto & providentia ibid. nu. 3

Representatio licet stando in solo iure communi, neque in successione in regno, neque in alijs maioratibus, locum habeat, ex quibus tamen capitibus possit locum habere. ibid. nu. 11

Representatio qualis in hoc regno possit successionem in ipso regno, & in maioratibus illius, quando aliud institutoris non disposuerit, sit latenda, & cur virtutibus potius, quam formalis, sit nuncupanda. 626. nume. 12

Representatio quanta datur in hoc regno in successione collateralium ultimo possessori maioratus, quando desunt omnino descendentes illius, & quando aliud non disposuit maioratus institutor. 627. nu. 6

Representationis ac successonis is modus, quantum à iure communi exorbitet. 627. nu. 7

Representatio eadem locum habet in ulterioribus gradibus lineæ collateralis, hoc est, in descendibus ex patris, & ex patris magnis, & ita consequenter. 627. nume. 8

Representatio eadem ac successio locum habet, estio collateralis comparatione ultimi possessoris, neque descendens, neque collateralis sit institutoris maioratus. ibid. nume. 9

Representatio lege 40. Tauri in linea collateralis introducta, non est representando, solum gradum progenitoris, sed etiam personam ipsam cum omnibus suis qualitatibus, locum illius subemendo ad eos omnes excludendos, quos patris ipse si superstes esset, & excluderet. ibid. nume. 10

Representando alterius personam qui succedit, si representatus incapax erat tempore mortis sue, ipse quoque incapax est, & excluditur à maioratu: quando vero vocatus ipse succedit, ut in linea descendendum in hoc regno, & proximior in linea collateralis ultimo possessori, tunc incapax progenitoris ipsi non nocet, si ipse incapax etiam non sit. ibid. nu. 11

Representatio locum non habet in fideicommissio familia relicto, siue universale, siue particulare sit. 629. nu. 3

Representatio non est in Lusitania in maioratibus de bonis coronæ regni, nisi contrarium sit alicui concessum.

Index Rerum, & Verborum.

ac proinde patrius, etiam minor natu, excludit nepotem. 630. nu. 1

Representatio non esse locum in successione in Regno Lusitano, quæ movere poterat. 632. nu. 3

Representatio esse locum in successione in Regno Lusitano, quibus aliqui argumentis ducantur. 632. numero 4

Repressalia

Repressalia propter damna illata ex alia Republica, quousque locum habeant auctoritate Republicæ, qua damnum est passa. 682. nu. 25

Rescripta

Rescripta & concessiones principum ita sunt semper exponenda, ut nihil iniquum & contra rectam rationem contineant. 578. num. 6. d

Reservare

Reservare nihilominus sibi Episcopi possunt lethale peccatum commissum ob usurpationem bonorum incertorum, aut ob dilationem restitutionis illorum. Et quæ ea de re sint in archiepiscopatu Eoventi sancita, & quo modo intelligenda. 747. nu. 4

Republica

Respub. libera in suis subditis parem cum Regibus potestatem habent. 666. nume. 2

Revmpub. varia regimina. 576. nume. 2

Restitutio

Restitutio eorum, quæ ex eis accepta sunt, qui administrationem eorum non habent, non ipsis, sed legitimis earum rerum administratoribus est facienda: cum quanta tamen minori iactura eorum, ex quibus accepta sunt, fuerit possibile. Neque administratoribus detegenda sunt facta aliorum, nisi id necessarium sit omnino, ut impediatur damna iniusta in futurum, & consulari saluti spiritali ita firmiter. 741. numero 6

Restitutio si fiat post tempus aliquod eam omisissam, restitui etiam debet lucrum cessans ac damnum emergens ex ea iniusta dilatare restitutionis. Pro iniuria vero toto eo tempore ea dilatare facta, sumpta prætere à damno dato, restitui non debetur. Disputat. 755. numero 4

Restitutio latissimè, & pressè, quid. Disputat. 714. numero 2

Restitutio pressissimè, quid. 715. num. 1

Restitutio hoc ordine fieri debet. Si aliquid bonum reperitur inter bona debitoris, quod quoad dominium ad alterum spectet, illi omnino est restituendum; si inter alios creditores nullus sit, qui ius habeat in re, neque qui privilegium habeat præstationis, bona omnia debitoris inter omnes creditores sunt dividenda iuxta proportionem quantitatis debiti ad debitum, ex quacunque titulo debeantur. Excipitur debitum titulo gratuito, quod postponi debet omnibus debitis, que ortum ex liberalitate non habent. Excipitur etiam dos promissa filijs comparatione debitorum aliorum titulo oneroso. 760. nu. 4

Restitutio quando esset in damnum notabile corporis eius, cui est facienda, culpa esset lethalis eam non differre, nisi ex tali dilatare notabile damnum eam differri aut alijs immineret. Non tamen esset obligatio restituendi damna, que is, cui esset facta, sibi intulisset. 755. numero 2

Restitutio quando licitè differtur, necesse non est perere ad id facultatem à creditore. 755. num. 5

Restitutio tribus modis versus patitur. In duobus prioribus esse potest actus iniustitiae etiam distributivæ. In tertio solum est actus iniustitiae commutativæ, estio debitum restituendi, ortum habuerit ex antecedente lesione iniustitiae distributivæ. 714. num. 1

Restitutio bonorum certorum præponenda non est restitutioni bonorum incertorum, hoc est, quæ debentur operibus pijs pro animabus eorum quibus scitur deberi & ignoratur, qui illi sint. 760. nu. 2

Restitutio accepti illicitè, tam quando dans illicitè dedit, quam quando dedit licitè, cui faciendæ. 741. numero 8

Restitutio ut fiat, impedimentum non est, creditorem esse excommunicatum, maxime si denunciatus non sit, nec sit notorius percussor clericus. 759. nu. 1

Restitutio necessaria est ad salutem eo modo, quo preceptorum decalogi observatio est ad salutem necessaria. 716. num. 2

Restitutio unde dicitur. 714. nume. 3

Restitutio differri debet sub culpa lethali, quando restitutio cedit in peccatum lethale eius contra solam caritatem, cui est faciendæ, si ea ratione peccata impediuntur, & id fieri possit sine notabili detrimento dispendis solutionem, & aliorum. Et quando tercia aliqua persona eo velut instrumeto adducitur ad peccatum, & ex dilatare impediatur, obligatio similiter est illam differendi. 755. nu. 3

Restitutio à parte solus rei ad alterum attinentis quousque, & quo ad quæ faciendæ, aut non faciendæ. Et quo usque præscripto eam facere excipit, maxime quo ad fructus inde perceptos. 718. nu. 1

Restitutio, aut distributio aliorum bonorum, quando à restatore iniusta est fieri per aliquos, per illos est æquationi mandandæ. Et quando culpa non esset lethalis, hæredem per seipsum id fideliter exequi, & quando nullum esset peccatum. 742. nu. 3

Restitutio qualiter inter hæredes, aut simul etiam inter alios, distribui debeat. 742. nu. 2

Restitutio quando cederet in peccatum iniustitiae eius, cui fieri deberet, non solum possit licitè differri, sed etiam obligatio esset sub culpa lethali eam differendi, nisi ex tali dilatare sequeretur grave damnus proprium, aut terrij. Culpa tamen illa non differens in eo euentu restitutionem non esset contra iniustitiam, sed solum contra caritatem, eaque de causa restituens non teneretur ad damna iniusta eare ita restituta illata. 755. num. 1

Restitutio etiam si licitè differatur ob grave detrimentum, tenetur debitor restituere creditori, si quod lucrum ei cessavit, aut damnum emerisset, ex tali restitutionis dilatare. 754. nu. 3

Restitutio dum longo tempore non fit, quando interveniat unum numero peccatum, & quando ob interruptionem interveniant multa numero. Et quod ad confessionis proximi attinet, qualiter examinanda ea de sit punitens. 753. num. 3

Restitutio direpti ex aliqua civitate bello iniusta, quando ignoratur, cuius id fuerit, quo modo faciendæ. 745. numero 3

Restitutio quousque licitè differri possit, aut non possit, propter impotentiam, nomine impotentie detrimentum grave comprehendendo in rebus externis, aut in rebus altioris ordinis, ut fama, & honoris, aut corporis, licet examinatur. 752. nu. 2

Index Rerum, & Verborum.

Restitutio ei regulariter est facienda, ex quo res est ablat... Restitutio Principis ex gratia in pristinum statum, non habet locum in praedictum alterius, qualiter intelligendum. 624. num. 6

Restituere statim quando debitor tenetur, non potest confessorius inducias illi concedere ad restitutionem differendam, eumque absolvere. 736. nu. 1

Index Rerum, & Verborum.

Restituere si teneatur tres contribuendo partes suas, & unus restituit loco aliorum, secundum qui restituere accesserit, tenetur prius restituere, non solum partem suam; sed etiam dimidium partis eius, qui nodum restituit. 737. num. 6

re tenebatur, restituere ei tenetur, quod loco ipsius restituit. 737. num. 5

Index Rerum, & Verborum.

ant alio simili titulo, & locus suus designatus, ibi faciendi est solutio: alioquin in loco, ubi credebatur de bitorem tempore solutionis habiturum domicilium. Et quid quando res debetur ex contractu mere lucra tivo. 712. nume. 2

Res.

Res iniuste detenta, si perijt, aut deterior est redditu, dum ita iniuste retinetur, neque constat, idem omni re illi similiter eventurum in potestate domini, restituenta illi est integre. Quando autem esset reddita deterior in optione domini esset, vel petere integrum rei valorem, & nolite illam, vel petere illam, & estimationem deterioramenti. Quando detentor pur gasset moram, offerendo illam antequam periret aut deterior esset redditu, & per dominum staret illam accipere, ad nihil illi teneretur iniustus antea detentor. 725. nume. 10

Res que tandem consolidanda est cum bono maioratus, si antea eam acquirat sibi, & non maioratus, possessorem illius, siue oneroso, siue lucratiuo titulo, quousque libera, & non maioratus maneat. 643. nu. 4

Res libera presumuntur, & non fendi aut maioratus. 637. num. 9

Rem sciens aliquam alienam esse, & dubitans ad quem trimum pertineat, restituere illam tenetur distribuendo illam inter eos, iuxta probabilitatem, que est, ad unum verisimilium, quam ad alium eam pertinere. 736. num. 7

Res quando non erat usu consumptibilis, ut equus, quid in precedente euentu sit restituendum. 729. nu. 8

Res eadem si similiter erat peritura in potestate domini, ad nihil illi in conscientia foro ratione illius tenetur iniustus detentor. Et quid in foro exteriori. Tenetur tamen ad fructus, & qui illi, & ad lucrum cessans, ac damnum emergens. Disputat. 725. numero 11

Res si iniuste detenta accreuit in valore postquam caput iniuste detineri, & postea decreuit, si dominus illam vendidisset in illo maiori valore, aut illa excusasset a qualem sumptum, si tempore, quo plus valuit, fuisset sibi restituta, in eo maiori valore est ei restituenda, esto, si detenta iniuste non fuisset, illam vendidisset antea minori pretio. Quod si seruatus eam fuisset in tempus, quo decreuit in valore, satis est eam tunc illi restituere. Si res sit dubia, quid facturus fuisset, tunc pro quantitate duobus est aliquid de illo incremento illi restituendum. 725. nu. 9

Rei aliena emptor medius, quando postea scit rem fuisse alienam, ad quid tenetur ex iniustitia, vel ex charitate, aut non tenetur, tam comparatione domini, quam comparatione prioris, aut priorum venditorum, aut posterioris, vel posteriorum emptorum, tam quando res adhuc existit, quam quando iam non existit. 721. numero 7

Rem iniuste detentam habens aut consumens, restituere ante alios illam tenetur. 737. nu. 2

Res determinata in individuo si debeat, interuenitque iniusta illius detentio, que occasio fuit, quod res periret, aut non deueniret ad creditorem, restituenda illi est. 715. num. 3

Res quando illicita est apta ut inde id damnum sequatur, facile cum minimam interuenit lata culpa, ut ob eam saltem in penam, in exteriori foro obligatio iniungi possit illud restituendi. 728. nu. 3

Res determinata in individuo si debeat, non prius censetur ei debito satisfactum, quam tradatur creditori, aut alteri, qui vice ad id a creditore habeat. 715. numero 4

Rei nomine in definitione furti quid intelligatur. 681. numero 14

Rem qui non iniuste antea tenebat, quando incipiat iniuste illam detinere, quando tertius aliquis, si ad potestatem ipsius deueniret, posset illam tradere domino, & quando occulte eam posse accipere, & tradere domino. 741. num. 45

Rex.

Rex quousque debita sui predecessoris in regno soluere tenentur. 641. num. 7

Reges electione in Hispanijs tempore Gothorum creabantur. 576. num. 3

Ripa.

Ripa fluminis quid. Est locus publicus, saltem quo ad usum, sicut & flumen. 704. nu. 21

Ripa quando priuata quo ad dominium, eorum videlicet dominorum, quorum sunt predia, que ad illas terminantur, & quando publica, communes omnibus quo ad usum. 704. num. 17

Riuus.

Riuus annexa, circa que reficienda ac purganda competunt predictum interdictum, sunt species septa, incile, caniculi vaporum. 705. num. 26

Riuus reficiens, aut purgans, dum aduersus impediendam subuenit interdicto de riuis, locum aduersus eum non habet noui operis nunciatio. Compelli tamen potest cauere de damno infecto, & que alia actio aduersus illum possit intentari. Disputat. 705. numero 30

Riuus, & illis annexa, per que quis est in possessione duccendi aquam quotidianam aut astiuam, si aliquis reficere impediatur, ei statim subuenitur, esto ius non ostendat, quo ad id habet ad reficiendum vero iter, quod illi seruit, ius simul ostendat necesse est. 705. numero 27

Riuus quo ad modum, & qualitates quousque fas sit, aut non sit, mutare. 705. num. 29

Riuus reficere quid, & ad que se extendat. Purgare quid & ad que se extendat. 705. nu. 28

S.

Sartor.

Sartores, & alij quam penam incurrant, qui a mercatoribus aliquid accipiunt, & mercatores qui id eis dant, ut emptores ab ipsis potius, quam ab alijs emanent. 691. nume. 4

Satisfactio.

Satisfactio penis, que in hoc seculo a ministris publicis aut a Deo pro peccatis infliguntur, multum minuit de penis, que infligenda erant igne expurgatorio, aut que aliter satisfacienda erant in hoc seculo. 715. numero 7

Satisfactio, que pars est sacramenti penitentia. Disputat. 715. numero 4

Satisfactio, qua Deo pro peccatis satisfacimus, quid. Actus est suo modo iniustitie commutative ex parte nostra, Dei comparatione. 715. num. 3

Satisfactio quor modis usurpatur, & in qua acceptio ne a restitutione pressime sumpta distinguatur, & com.

Index Rerum, & Verborum.

Comprehendatur sub restitutione pressis. Disputat. 715. nume. 2

Scriptura.

Scriptura in eodem protocollo, aut libro eodem die confecta, illa censetur prius confecta, que in superiori parte reperitur scripta. 705. nu. 15

Sententia.

Sententia circa possessionem non parit exceptionem rei indicatae circa proprietatem. 637. nu. 8

Sententia lata in possessorem maioratus, quousque noceat alijs successoribus, exceptionemque rei indicatae quoad alios successores pariat. 647. nu. 2

Seruitus.

Seruitus si concederetur in pradio vendito cum pacto adiectionis in diem, aut cum alio suspendente alienationem, tunc consensus simul emptoris, & venditoris esset necessarius, ut firma omnino esset. Et constituta manet, si res cedat, ut pradium maneat eius, qui illam concessit. Accedente item consensu alterius, priore non reuocantur consensum, firma similiter maneret. 705. numero 36

Seruitus ne alius adificetur, si habeam, & tu alius tollas, ego deservi petam, & tu dicas, ex meo consensu id fecisse, & ego negem, destruitur, nisi intra tempus tibi prescriptum probes intentum. Disputat. 703. numero 33

Seruitus, aut quasi seruitus, ut prescribatur aduersus rem aliquam publicam, etiam si continua sit, non minus tempus sufficit, quam de cuius initio non existet memoria. 704. nume. 30

Seruitus alius non tollendi, intelligitur adificando: unde plante apponi tibi possunt, esto fini aduersus, ob quem constituta est ea seruitus. Seruitus vero ne limitibus officiat, intelligitur de quacunque re etiam in plantis. 709. nu. 2

Seruitus esse potest in pradio distanti, non existente intermedijs, etiam non impedita quo ad usum, quando usus ab intermedijs non pendet, aut obrinetur facultas utendi ad eum affectum intermedijs. 705. numero 19

Seruitus si sit in uno pradio non naturalis, sed pacto acquisita, ut aqua alterius pradij in ipsum deriuetur, intelligitur de consueta deriuari, non vero de incremento, simul exerceat. 704. nu. 6

Seruitus iure fossam existentem in agro superiori, ne aqua ex illo deriuetur in inferiorem, si res agnet in agrum, in quo est, quod sit repleta dominus agri inferioris tenetur eam purgare ac reficere. Disputat. 704. numero 12

Seruitus in pradio valide sine proprietario non concedunt usufructuarius, emphyteuta, aut proprietarius.

Hi tamen duo valide illam concedunt in tempus, quo durauerit emphyteusis, aut feudum, modo ea seruitus non sit usufructus. 705. nu. 3

Seruitus nescit atollat aut ne fenestram faciat, aut aperiat, potest quis cogi vendere monasterio, aut alteri loco publico, quando inde notabile damnum sequeretur monasterio, aut loco publico. Et num aliquando cogi etiam possit comparatione priuati. Disputat. 709. numero 6

Seruus.

Seruus si delinquit potest Dominus illum defendere. Sequitur vero condemnatione tenetur vel iudicatum soluere, vel seruum noxe dare. Poterit etiam illum

Tom. 111.

non defendere, sed noxe statim dare ad vitandos litis sumptus. 711. num. 3

Seruus nullis communis si delinquat, quousque noxalis actio aduersus singulos aut omnes competat. 711. numero 11

Serui ex culpa non transit noxalis actio ad heredem domini nisi ad ipsos seruus deueniat. Atque tunc transit, non quia heredes sunt, sed quia domini sunt talis serui. 711. nume. 10

Seruum corruptum consilio, aut alia ratione ad quid teneatur, & quam penam incurrat. Disputat. 684. numero 10

Solutio.

Solutio facta a debitore creditori sui creditoris, tunc in foro exteriori liberat debitorem comparatione sui creditoris, quando pro eodem debito ipse etiam debitor obligatus erat creditori sui creditoris. Disputat. 743. numero 1

Solutio in solo foro conscientie tunc a debitore fieri licite potest creditori sui creditoris occulte, quando secundus creditor licite poterat facere occultam compensationem ex illo creditore debitoris. Disputat. 743. numero 2

Solutio debiti ex contractu, aut ex alio simili titulo, quando facienda. Ex dilatazione vero solutionis quando debitor condemnandus non sit culpa latibalis. 753. numero 1

Soluenda si sit res in uno loco, & per debitorem stet, quod ibi non soluitur, que actio aduersus illum creditorem competat: si vero stet per creditorem, que actio aduersus eum debitori competat. 752. nu. 3

Soluere si quis ex delicto tenetur aliquid, seruare omnino indemnem tenetur creditorem, ita ut suis expensis illud creditori tradat, demendo, si quid creditor erat infampturus in ea re transportanda. Et quid si expensa quas debitor in restituenda ea re esset facturus, nimie admodum essent futura. Disputat. 752. numero 5

Soluere mutarius aut commodatarius, non tenentur mutuum, aut commodatum, ante tempus contractus preficium, neque in alio loco, ex eo quod mutans, aut commodans, in alium migret locum. Disputat. 752. numero 4

Spurius.

Spurius est capax maioratus annexam habentis dignitatem. 620. numero 8

Status.

Status causa quando in tempus pubertatis differenda. 637. numero 13

Successio.

Successio in Hispanijs in regno, qualis via generationis sit prescripta, & cum quanta representatione. 576. numero 5

Successio iure hereditario, ex pacto & prouidentia, ac iure sanguinis quid. 617. num. 1

Successio in maioratibus Hispanijs anteriori possessori, qui non sit ipsius institutor, iure sanguinis, & non hereditario. 617. num. 2

Successio in maioratu comparatione immediati institutoris, quando sit nec iure sanguinis, nec hereditario, sed ex pacto & prouidentia, & quando sit iure hereditario. ibid. nume. 3

Successio directa, & obliqua, quid. Et discripen inter utraque. 618. num. 1